

V. U.: Eddy Praet
Watermolenstraat 115
9500 GERAARDSBERGEN
Tel: 054415950

TUINIERN

MAANDBLAD (verschijnt niet in augustus)

Maand: **maart 2021**
Postkantoor GERAARDSBERGEN I
P 508040

KON. MIJ WERK DER VOLKSTUINEN
vzw GERAARDSBERGEN

Voorzitter: André Depelseneer
Zikastraat, 85 9500 Geraardsbergen
Tel.: 054411906
Rekeningnummer: **BE86 9733 7216 1550**
KBO: 0411.014.239
RPR: afdeling Oudenaarde
volkstuinten.gbergen@gmail.com
www.volkstuinengeraardsbergen.be

PB-PP
BELGIE(N) - BELGIQUE

Organisatie van een online voordracht

Omdat we nog steeds geen voordrachten in zaal kunnen organiseren, hebben we het idee opgevat om een online presentatie van een voordracht te organiseren. We hebben daarvoor **Sabine De Coninck** gecontacteerd, die vorig jaar ook al bij ons gepland stond voor een voordracht.

Mevrouw De Coninck gaat ons tegen midden april een ingesproken powerpoint bezorgen van een voordracht met als titel: **'Mijn kruidentuin, mijn huisaptheek, is mijn gezond leven'**.

Het is de bedoeling dat onze leden die presentatie dan van bij hun thuis vanaf hun PC, laptop, tablet of smartphone kunnen bekijken. Het bestuur gaat onderzoeken hoe we deze presentatie in de praktijk best bij u in de huiskamer kunnen brengen, we laten u dit tijdig weten. Leden, die interesse hebben om deze online presentatie te volgen, dienen een mailtje te sturen aan volkstuinten.gbergen@gmail.com. Er wordt een beknopte samenvatting voorzien in het maandblad van mei voor de leden die niet de mogelijkheid hebben om de presentatie te volgen.

Een korte duiding over wat u mag verwachten

'Mijn kruidentuin, mijn huisaptheek, is mijn gezond leven'.

Huis-, tuin-, en keukenmiddeltjes ter ondersteuning van de immuniteit en ter bestrijding van infecties. De basis van een goede gezondheid begint bij onszelf.

In deze hectische tijden is weerstand en immuniteit heel belangrijk. Sinds honderden, duizenden jaren hebben onze voorouders gebruik gemaakt van middelen uit de natuur om zichzelf te beschermen tegen ziekte, hun afweer te versterken en zichzelf te helen en te genezen.

De natuur biedt ons een geweldige rijkdom, van een fiere boom tot het kleinste kruidje. Iedereen kan van deze natuurlijke rijkdom gebruik maken om zijn afweersysteem te versterken.

Salie, look, brandnetel, waterkers, tijm, munt en zoveel andere kruiden: ze bieden ons eenvoudige en kruidige remedies waarmee veel kwaaltjes kunnen verholpen worden en onze immuniteit versterkt kan worden. Wil jij ook de eerste hulp in je tuin en keuken vinden, doe dan zeker inspiratie op in deze online lezing.

Detoxen in de lente met daslook

Ieder jaar is **daslook** de eerste groente die eind februari/ begin maart ontkiemt in de tuin en de wilde natuur en dus komt ze ook als eerste aan de beurt om geoogst te worden.

Daslook (*Allium ursinum*) heeft dezelfde werking als knoflook, waarschijnlijk zelfs in versterkte mate, maar heeft niet de sterke geur van knoflook. In combinatie met koriander helpt daslook ons bij het verwijderen van zware metalen en andere gifstoffen. Ideaal dus om vóór het zomerseizoen jezelf eens goed te reinigen. De werking van het zwavelhoudende daslook versterkt ook de afweer en is ondersteunend bij zwakte en herstel na ziekte.

In het Duits heet daslook Bärlauch (berelook). Dassen en beren eten graag het zwavelrijke daslook als ze uit hun winterslaap komen, om het lichaam weer op gang te brengen en opnieuw op krachten te komen.

Daslook is lekker in salades en je kunt er heerlijke pesto van maken.

Sint-Jozefsinstituut " 't Karmelieten "

Karmelietenstraat 57
9500 Geraardsbergen

tel: 054/41 07 10 – 054/412 412

BuBaO De Mozaïek

Boelarestraat 3
9500 Geraardsbergen
tel: 054/41 83 50

Opent maart de poort naar de lente?

Februari was een maand van uitersten. In de eerste helft hadden we een zeer koude periode met sneeuw, vanaf midden februari liep de temperatuur sterk op met enkele dagrecords op rij tot gevolg. Na een nat en somber begin werd het uiteindelijk ook een zeer zonnige maand. Maart kan, als scharniermaand tussen de winter en de (echte) lente, ook best wispelturig zijn. In de eerste week hadden we een paar stevige vriesnachten. De tweede week kregen we dan te maken met stormachtig herfstweer. Voorlopig blijven de vooruitzichten op lentetemperaturen nog uit, maar we kunnen ons optrekken aan de lengende dagen. Ze geven ons meer energie en, als de zon dan ook nog eens van de partij is, is de drang om in de tuin te werken groot. We kijken er naar uit om opnieuw in de aarde te kunnen woelen ...

Hoe dan ook, er zit nu heel wat tuinactiviteit aan te komen.

• **Achter glas of in de platte bak**

Wie een serre, veranda, ... heeft is ongetwijfeld al een tijdje gestart. In de serre staan de radijsjes (Saxa) uit en de in het najaar gezaaide spinazie is nu plukrijp. De eerste kropsla is uitgeplant (met dank aan Marc). De in tray voorgezaaide spinazie zal binnenkort buiten, indien nog nodig onder bescherming van vliesdoek, uitgeplant worden.

➤ **Tip:** stop in het najaar een paar sjalotten in de grond langs het pad in de serre. Dan beschik je zeer vroeg in het voorjaar al over 'pijpjes', lang voor er kan gesneden worden van de bieslook in volle grond.

Ook in een platte bak kan je vroeger aan de slag. Vanaf februari/maart kan je spinazie, wortelen, slasoorten, radijsjes, ... zaaien. Het is tevens een ideale plaats om in het voorjaar jonge planten op te tweeken en af te harden. Plaats de bak het best op een plek in de volle zon waar hij ook beschermd is tegen de wind. De hoogste kant (achterkant) richt je best naar het noorden/noord-oosten zodat je een optimale lichtinval hebt. Een koude bak kun je het hele jaar door nuttig gebruiken. In het najaar leent hij zich uitstekend om het seizoen nog wat te 'rekken'.

➤ **Tip:** Dek de bodem na het zaaien af met een vliesdoek of een lichte geperforeerde plasticfolie. Dit zorgt ervoor dat het vochtgehalte en de temperatuur in de bodem gelijkmatiger blijft, waardoor de kieming sneller verloopt.

Binnenshuis of in een miniserretje (al dan niet met bodemwarmte) kunnen de meer warmteminnende groenten gezaaid worden: kruiden, (knol)selder, paprika, courgette, pompoen, tomaten, aubergine, meloen, komkommer, ... Selder, tomaten (zie ook verder) en paprika zaai ik rond half maart. Tomaten vroeger zaaien geeft te lange en minder stevige planten. Paprika en peper hebben dit probleem van 'rek' niet bij minder licht, vandaar dat je die best nog eerder (rond half februari al) bij een temperatuur van 25°C zaait. Ze kiemen namelijk veel trager dan tomaten, pas na 2 tot 3 weken. Met courgette en pompoen wacht ik nog even.

• **Maar ook buiten**

Plantui, sjalot, erwten kunnen nu worden geplant. De in jiffy potjes voorgekweekte erwten (Ceresa) zijn eind februari al uitgeplant onder bescherming van vliesdoek. Een volgende zaai gaat wel direct de grond in. De voorbije week heb ik ook de plantui in de grond gestopt en op het perceeltje van de geogste prei zijn een paar rijtjes wortelen (type Nantes) gezaaid. Kolen kunnen nu al op een wachtbed worden gezaaid om later definitief uit te planten. Maar hier ook geef ik de voorkeur aan een bakje.

Neem tijdig voorzorgen tegen slakkenvraat. Sinds een paar jaar stuur ik er de kippen op af. Hun werkterrein wordt eerst uitgebreid naar de siertuin. Bij het ontluiken van de eerste voorjaarsbloemen wordt de wissel getrokken naar de groentetuin. Ondertussen zijn de meeste wintergroenten geogst en vraagt het dus minder werk om de resterende wintergroenten (prei, savooi, spruit) te vrijwaren door er bvb. een vogelnet over te spannen. Het vraagt dus wat wel voorbereidend werk, maar, als je de mogelijkheid hebt, kan ik het iedereen aanraden. Het scheelt achteraf 'een slak op de korrel'!

Ondertussen zijn de kippen definitief verbannen uit onze tuin. Opperuimd staat nu netjes. Ze worden nu zoet gehouden met opperuimd materiaal en gaan de ontluikende daslook, zevenblad, ... op hun terrein te lijf.

Waarop letten bij het zaaien van tomaten?

Wat hierna volgt is genomen uit de presentatie van een voordracht over tomaten, gegeven door Guy De Kinder, die met Luc Dedeene coauteur is van de 'Groente- en Fruitencyclopedie' (een aanrader!).

• **Zaaitijd**

De meest aanbevolen zaaiperiode voor tomaten is tussen 10 en 30 maart. Indien je verschillende tomatenrassen wil telen dan kan je het zaaien spreiden over twee of drie beurten, waarbij je de vroegst rijpende en zelftoppende tomaten het eerst zaait. Ook de plaats waar de tomaten uiteindelijk zullen terecht komen (serre, veranda, openluchtteelt) kan een leidraad zijn voor het tijdstip van zaaien.

• **Belangrijk voor een goede kieming**

- o Een gepaste, luchtige, lichtvochtige of "handvochtige" zaaigrond. "Handvochtig"? -> bij het nemen van een handvol zaaigrond kan je er met enige moeite enkele druppels water uitknijpen. Druk de zaaigrond (met een plankje) licht aan en wrijf de grond opnieuw gelijk.
- o De zaden gelijkmatig verspreiden en afdekken met een dunne laag (0,5 cm) gezeefde zaaigrond. Het aanbrengen van wat extra wit zand op de afgedekte zaadjes kan je toepassen om de zwakke zaden te onderdrukken. Met een gieter (fijne broes) of plantensproeier lichtjes nat maken. Gebruik water op kamertemperatuur. Dek de (isomo)zaaikist of zaaipot af met glas of gaatjesplastic zodat de luchtvochtigheid zo hoog mogelijk blijft.
- o Zorg voor voldoende warmte. Een zaaitemperatuur van 20 tot 25°C is ideaal opdat de zaden na 5 tot 8 dagen zouden kiemen. Bij een lagere temperatuur duurt het enkele dagen langer. Plaats de zaaikist (of zaaipot) daarom tijdelijk op de warmste plaats in huis bv. op de vensterbank boven de verwarming, in de chauffagekelder, op de badkamer, ... Tomaten zijn donkerkiemers: er is voor de kieming geen licht nodig.

• **Zorgen na de kieming**

- o Na het kiemen moet het glas of de plasticfolie onmiddellijk verwijderd worden. De jonge plantjes moeten nu wel zoveel mogelijk licht krijgen! De temperatuur mag dalen tot 16 - 18°C. Bij goed weer kan je de zaaikist met gekiemde plantjes overdag in een koude kas/serre (veranda) zetten. 's Avonds breng je de kiemplantjes best terug binnenshuis. Na ca. 2 weken is het eerste echte blad zichtbaar en kunnen de plantjes verspeend worden. Je plaatst ze dan bv. om de 10 cm in een bak of direct in een potje, met de kiemblaadjes juist boven de grond. Hiervoor gebruik je best voedselrijke potgrond. Tot einde april of begin mei moet je de jonge planten verder opkweken in een vorstvrije ruimte.
- o Het uitplanten van de tomaten in de serre en volle grond kan gebeuren vanaf half april tot einde mei. De oogst van de vroege rassen start einde juni en eindigt einde oktober met de late rassen.

Snoeiwerk in de siertuin

Maart is de ideale maand om de rozen 'definitief' te snoeien. Het is verstandig om vóór de winter rozen wat terug te snoeien, tenzij je natuurlijk de rozenbottels wilt sparen. De struik staat er iets 'netter' bij en de plant ziet minder af van stormwinden. Indien u een bescherming (stalmeest, mulching met bvb. boomschors of gehakseld snoeihout) rond de plant hebt aangebracht, verwijder je die best zodat er zich nieuwe scheuten van uit de oculatie kunnen vormen. De oculatie is de plaats waar de rozenonderstam is "geoculeerd" of gegriffeld met de gewenste variëteit.

Enkele snoeiregels:

- Vooraf: zorg voor een degelijke en verzorgde snoeischaar en ook diklederen handschoenen zijn geen overbodige luxe.
- **Haal** eerst al het **dode bruine hout weg** (zie foto) en ook de zwakke dunne takjes want die geven toch alleen maar blad (met kleine bloemen).
- **Verwijder** alle grondscheuten zo diep mogelijk: dit is wildopslag afkomstig van de onderstam.
- Rozen bloeien op takken die nog hetzelfde jaar gegroeid zijn: **rozen mag men dus "kort" snoeien.** Snoei de takken van struikrozen in tot op twee/ drie ogen. Hoe korter je snoeit, des te krachtiger worden de nieuwe scheuten. Een oog is het plekje waar de roos zal gaan uitlopen. Meestal kun je dat goed herkennen aan de rode kleur of aan een kleine verdikking. Kies een oog dat naar buiten gericht is. Daardoor stimuleer je, dat de roos een tak gaat vormen die naar de buitenkant groeit en het hart van de roos vrij en open houdt. Zo kunnen zon en wind het hart bereiken en zal de struik na een regenbui sneller opdrogen waardoor je minder snel last hebt van schimmels. Knip een beetje schuin, zodat het snijvlak schuin afloopt naar de buitenkant van de roos. Dan blijft er na een bui geen water op de tak staan en drupt het

ook niet het hart van de struik in. Op deze manier knip je alle takken. Aan een goede struik zitten ongeveer 5 tot 7 sterke takken.

- Botanische of heesterrozen moet je niet zo kort snoeien. Bij klimrozen moet je eerst een "gesteltak" kweken en de vertakkingen snoeien zoals hierboven verteld. Je kunt eventueel de takken inkorten als die te lang geworden zijn of verkeerd groeien. Gebogen of horizontaal aangebonden takken bloeien uitbundiger.
- Na het snoeien kunt u een onderhoudsbemesting, bij voorkeur een organische meststof, inwerken om de hergroei te bevorderen. We verwachten van rozen dat ze sterke takken vormen en daarna vele bloemen produceren, ze hebben dus veel voedsel nodig. Houd de rozen nadien onkruidvrij.
- **Voorjaarsbloeiers** (zoals Forsythia, Ribes, Spiraea arguta, ...) snoeien we pas na de bloei! Sierheesters die 's zomers of kort na de zomer bloeien kunnen nu wel aangepakt worden. Vlinderstruiken (Buddleja) mogen flink teruggesnoeid worden. De rechte stevige takken kan je eventueel bewaren om als steunstokken te gebruiken bij bvb. clematissen. De zomerbloeiers onder deze mogen ook fors ingekort worden tot op dikke, gezonde knoppen. Haal alle dode en beschadigde stengels weg. Bij de uitgebloeide winterjasmijn nu de takken wat inkorten. Cornus- en salixsoorten die geteeld worden omwille van de gekleurde twijgen worden nu ook gesnoeid. Snoeien blijft natuurlijk een 'doeaangelegenheid': leren uit andermans ervaringen en dit proberen toe te passen met vallen en opstaan. Door het te zien doen en begrijpen waarom men het zo doet, vorm je wel een onmisbare basiskennis. Bekijk de vorm van heesters en bomen en snoei eventueel takken weg of terug om een mooie natuurlijke vorm te behouden
- **Bladverliezende hagen** (Fagus, Carpinus, Ligustrum, Lonicera, Stephanandra, ...) kunnen bijgeknipt worden. Indien de leibomen nog niet gesnoeid zijn, dan de takken die omhoog groeien inkorten tot bij de hoofdtakken.
- Om **hortensia's** te snoeien is het belangrijk om te weten over welke cultivar u beschikt.
 - Bij Hydrangea macrophylla of de grootbloemige bolhortensia's staan de bloemknoppen meestal op twee- of meerjarig hout. Knip de oude bloemen weg tot op het eerste paar dikke en goed herkenbare bloemknoppen onder het bloemhoofdje. Pas ook verjonging toe door enkele van de oudste takken bij de basis weg te nemen. Eenjarige takken snoei je normaal niet terug omdat die bijna altijd eindigen op een bloemknop. Bij weinig takken kan je een paar jonge takken onderaan insnijden boven twee ogen, zodat de tak terug kan vertakken en je een mooiere dichtere struik bekomt. Nog dit: verwijder zo laat mogelijk in het voorjaar de uitgebloeide bloemen, want deze beschermen de nieuwe knoppen die daaronder zitten.
 - Hydrangea paniculata of de pluimhortensia bloeit op eenjarig hout, d.i. de takken die dit jaar nog zullen gevormd worden. Wilt u mooie, grote bloem pluimen dan kun je elk jaar kort snoeien tot op een 10 à 15 cm boven de grond. 'Limelight' is één van de bekendste vertegenwoordigers van deze soort. Hetzelfde geldt ook voor de Hydrangea arborescens. Niet snoeien kan natuurlijk ook: het aantal bloemen wordt dan talrijker maar kleiner, wat overigens een voordeel kan zijn voor de Hydrangea arborescens Annabelle. De eenjarige takken gaan, bvb. bij hevige regen, zwaar doorbuigen door de grote (zwarte) bloemen.
 - Hydrangea petiolaris of de klimhortensia bloeit met platte bloeiwijze op de zijscheuten. Die mogen pas teruggeknipt worden in de zomer na de bloei. Het is een klimmer die net zoals de klimop zichzelf zonder hulp kan vasthechten aan schuttingen en muren. Aangezien het de bedoeling is om een gevel of een schutting te overgroeien snoeien we regelmatig enkel de takjes weg die teveel van deze muur weg groeien. Indien je dit niet doet en je zou na enkele jaren vele takken ineens wegsnoeien dan heb je dat jaar veel minder bloei.

Bron: MijnTuin.org (Eddy Geers, met dank aan Rino De Wilde- tuinbouwleerkracht KTA Melle)

Gemakkelijk fruit om mee te starten

Herfstframbozen zijn ideaal om met een fruittuin te starten: goedkoop plantgoed, gemakkelijk te snoeien en dit jaar geplant is nog dit jaar geoogst!

Je kunt nog steeds herfstframbozen planten in de tuin of in grote potten of kuipen. Gebruik in dat laatste geval wel voedselrijke potgrond, die je jaarlijks vervangt. Herfstframbozen pluk je van begin augustus tot einde oktober en hebben daardoor bijna nooit last van wormpjes omdat de cyclus van het frambozenkevertje in de herfst al voorbij is.

- Aanbevolen variëteiten: Heritage (de meest geplante), Autumn Blish, Marosa, Ottawa, Polka, ...
- Snoeien en onderhoud: De snoei is eenvoudig uit te voeren bij deze fruitsoort en vraagt weinig kennis of ervaring. In de winter of in het vroege voorjaar worden ALLE takken tot tegen de grond weggesnoeid. In het voorjaar (mei-juni) kun je de talrijke grondscheuten uitdunnen. Probeer slechts 10 mooie (jonge) scheuten per lopende meter over te houden. Je krijgt dan een luchtig gewas dat snel kan opdrogen na regen, waardoor er minder schade is van de Aziatische fruitvlieg en de frambozen minder vlug vruchtrot krijgen!

Snoeitips voor fruitbomen

- Sterke (kop)groeiers onder de appelbomen maken gemakkelijk eenjarige scheuten van 1 m of meer, zeker wanneer ze weinig vrucht gedragen hebben. Alle 'slecht geplaatste' scheuten snoei je best geheel weg, tot zo dicht mogelijk bij de gesteltak of 'op voet', d.i. een stompje laten staan met de bedoeling om dan uit slapende onderogen zwakkere (en beter) geplaatste twijgen te krijgen. Laat goed geplaatste eenjarige scheuten ongemoeid: knip je die toch terug, dan is de kans groot dat je meerdere sterke scheuten in de plaats krijgt. Knippen in meerjarig hout mag wel, maar doe dit dan bij voorkeur toch na een zwakke zijscheut.
- bij perenbomen echter mag je wel knippen in eenjarig hout, omdat er zich vrij gemakkelijk hierop vruchttwijgen of brindillen vormen, die zich later tot vruchthout ontwikkelen. Terugsnoeien in (bloem)bot zonder rekening te houden met zijscheuten is ook geen probleem.

Goed om weten

Tijdens de bloeiperiode (maart, april, mei) hou je de boomspiegel best gesloten en onkruidvrij om de schade t.g.v. lentenachtvorst te beperken. Mulchen vóór de bloei is dan ook geen goed idee. Een zwarte (onkruidvrije), gesloten en vochtige grond kan 's nachts tot 3°C warmte uitstralen. Als het maar licht vriest (vb. -2°C.), is die warmte-uitstraling van de grond voldoende om geen vorstschade te hebben aan de bloemen. Voor houtig kleinfruit (trosbessen, frambozen, bramen) is een zwarte strook van 60 cm meestal voldoende. Voor laagstam fruitbomen (appel, peer, kers, pruim, perzik) is een strook van 0,80 tot 1 m goed. Na de bloei mag de boomspiegel opnieuw afgedekt worden.

Bron: FruitABC tips (Guy De Kinder)

Hoe kunnen we de hommels helpen?

Hommels zijn **wilde bijen** met een sterke beharing, die door hun gestalte en hun brommend geluid meteen opvallen als ze door de tuin vliegen. De koningin is nog een maatje groter dan de werkster en krijgen we ook het eerst te zien in het voorjaar.

Net als alle andere insecten, gaan ook hommels in winterslaap omdat er in die periode te weinig bloeiende planten zijn om hen van voldoende nectar te voorzien. De jonge koninginnen, die in de zomer geboren zijn, verlaten het nest, leggen een voedselvoorraad aan en zoeken een plaats om te overwinteren. Overwinteringsplekken liggen vaak in de schaduw waar de temperatuur koeler is maar constanter (een stuk dood hout, in de composthoop of gewoon in een holletje in de grond).

Vanaf februari, als de eerste zonnestralen verschijnen, komen de eerste koninginnen uit hun winterslaap. Door hun sterke beharing zijn ze beter bestand tegen lage temperaturen. Ze gaan dan onmiddellijk op zoek naar nectar om terug aan kracht te winnen en zoeken een geschikte plaats om een nieuwe kolonie te stichten, bij voorkeur op een goed beschutte plek waar het warm en droog is en waar ze zich goed schuil kunnen houden. Hierin legt de koningin, die voor de winter bevrucht is, haar eerste eitjes waaruit al gauw larven, en na verpopping de eerste generatie werksters, komen. Dit zijn vrouwelijke hommels die buiten het nest stuifmeel en nectar zullen verzamelen en binnen het nest volgende generaties larven helpen grootbrengen. De koningin verlaat het nest nu niet meer en blijft daar waar ze het veiligst is, met als voornaamste taak het leggen van eitjes zodat de kolonie kan blijven groeien.

Om de eerste generatie groot te brengen, moet de koningin zelf volop op zoek naar nectar en stuifmeel. De eerste weken na de winterslaap vragen dan ook heel veel energie van haar, juist op een moment dat het voedselaanbod nog vrij schaars is. Creëer een tuin die aantrekkelijk is voor insecten, niet al te netjes opgeruimd, en met voldoende bloeiende planten die nectar opleveren, ook al vroeg in het voorjaar. Voorjaarsbloeiers zoals krokussen en sneeuwkllokjes zijn op dat moment van levensbelang. Plant ze dus maar volop in jouw tuin! In de vrije natuur leveren onder andere bloeiende wilgenkatjes de eerste nectar.

Hoe raakt een hommelt uitgeput?

Als het voedselaanbod te schaars is en de buitentemperatuur te laag om haar vleugels op te warmen, kan de hommelt uitgeput raken. Hommels kunnen enkel vliegen als hun vleugelspieren voldoende zijn opgewarmd (minstens 30°C). Als het 's nachts flink vriest dan raken ze moeilijk opgewarmd en verliezen ze teveel energie om nog te kunnen vliegen. Je ziet ze dan ook vaak uitgeput op de grond zitten of schuilend in een krokus.

Hoe kan je een lusteloze hommelt helpen?

- Maak wat suikerwater door een halve theelepel suiker op te lossen in een eetlepel lauw water. Roer tot de suiker is opgelost.
- Neem de hommelt heel voorzichtig op met een papiertje of gewoon op jouw hand. Als je de hommelt met zachtheid behandelt zal hij zeker niet steken. Laat de hommelt van het suikerwater drinken. De hommelt zal terug energie krijgen en weg vliegen.
- Je kunt de hommelt ook even in een doosje met wat hooi zetten en de doos op een beschutte maar niet verwarmde plek plaatsen, bijvoorbeeld in de garage, serre of koude bak. Voorzie ook een schaaltje met een klein beetje suikerwater. Laat de hommelt vrij als hij is opgewarmd en opnieuw actiever wordt.

Bron: Tuinadvies (Auteur Inge)

	<p style="text-align: center;"> HEDENDAAGSE NATUURLIJKE TUINEN </p> <p style="text-align: center;"> WATERMOLENSTRAAT 17, 9572 SINT-MARTENS-LIERDE (LIERDE) 054/42.35.27 0499/42.26.51 </p> <p style="text-align: center;"> ANNMUYLDERMANS@PROXIMUS.BE WWW.TUINARCHITECT-ANN-MUYLDERMANS.BE </p>
---	--

Oosters nieskruid? Nooit van gehoord

Indien er geen foto bij de titel van dit artikel uit het OKRA magazine van februari had gestaan, dan zou ik helemaal niet geweten hebben waarover het hier gaat. Het Oosters nieskruid (*Helleborus orientalis*), ook wel lenteroos genoemd, behoort net zoals de kerstroos (*Helleborus niger*) tot het geslacht nieskruid (*Helleborus*) uit de Ranonkelfamilie (*Ranunculaceae*). De kerstroos is een vaste plant van ongeveer 30 cm hoogte. De wintergroene, handvormige bladeren hebben zeven tot negen donkergroene, leerachtige blaadjes, die een paar tanden hebben in hun bovenste helft. De nieuwe bladeren verschijnen samen met de bloemstengels. De plant bloeit met witte bloemen, die naar roze verkleuren na de bevruchting. Na de bloei verschijnt de vrucht, die uit een paar kokervruchten bestaat. De kerstroos komt in het wild voor op de hellingen van de Oostelijke Noord- en Zuidalpen. De gedroogde en gemalen wortels van de kerstroos werden vroeger als niespoeder gebruikt. Onze voorouders dachten dat niezen de gezondheid bevorderde. Tot voor Covid-19 wensten we iemand die niest prompt gezondheid, nu draaien we ons meestal om.

De kerstroos is in tegenstelling tot het Oosters nieskruid geen gemakkelijke tuinplant. Oosters nieskruid is in het wild wijd verspreid: van Bulgarije en het noordoosten van Griekenland (Thracië) tot de Kaukasus en Turkije, waar zij in bossen, stuikgewas en open plekken groeit tot een hoogte van 2000 m. Het is van onschatbare waarde voor de tuin in de late winter en de prille lente. Vooral ook omdat het in relatieve schaduw in kleine (stads)tuinen gedijt, zich gul uitzaait en verder uitgroeit tot een grote rijkbloeiende plant, die je jaar na jaar meer bloemen schenkt.

De grote klokvormige bloemen, meestal roze, maar vaak ook wit, geel en zelfs bijna zwart, ontluiken vanaf februari tussen de waaivormige bladeren. Deze fraai gekleurde 'bloemen' zijn eigenlijk de kelkbladeren, die bij de meeste andere bloemen groen zijn. De echte bloemen zijn zichtbaar als kleine schubbetjes, die later uitgroeien tot zaadpeulen, die in juni openspringen en hun glimmende zwarte zaden laten vallen.

Oosters nieskruid vraagt een voedzame, goed gedraineerde grond die neutraal tot kalkrijk is en een plekje dat in de halfschaduw ligt. Een prima standplaats is de lichte zomerschaduw van bladverliezende struiken en bomen die geen al te dicht bladerdek vormen. Op de foto hiernaast staat deze *Helleborus* onder de overhangende takken van een *Cornus*.

Wat onderhoud betreft: je doet er goed om in het najaar de oude bladeren af te knippen, zeker als die lelijke ingezonken zwarte plekken vertonen. Je krijgt hierdoor ook een beter zicht op de mooi gespreide bloemen.

Vermeerden kan door scheuren in de zomer nadat het nieuwe blad volledig uigegroeid is. De gescheurde planten krijgen dan nog tijd genoeg om voor de winter goed geworteld te zijn. Maar een Oosters nieskruid zaait zich tijdens de zomer ook gemakkelijk uit. Het volgend jaar kan je de zaailingen uitplanten. Na 2 tot 4 jaar toveren deze gratis zaailingen hun eerste bloemen te voorschijn.

Bron: OKRA magazine (tekst Ivo Pauwels)

Restje van poot aardappelen

Er is nog een restje aan poot aardappelen beschikbaar van de samenaankoop van pootgoed. Het gaat om de variëteit 'Vitabella', een vrij vroege, vastkokende, gladde ovale knol met een mooi inwendige gele vleeskleur en lange bewaarbaarheid.

Wie interesse heeft kan een mailtje sturen naar volkstuinten.gbergen@gmail.com.